

Verser Far

53

Det hörs en man att viska
ett lugnt farväl åt det som var

54

Ett verksamt liv har slocknat ut
En flitig hand har domnat
Din arbetsdag har nått sitt slut
Och i Guds hand Du somnat
Din kära stämman tystnat har
Men vackert står Ditt minne kvar

55

Arbetsfyllt och strävsamt har Ditt liv varit
Lugn och stilla blev Din död

56

För omsorg stor och all Din strävan
För varma tankar Du oss i livet skänkt
För alla ljusa, vackra minnen
Hav tack långt bortom livets gränser

57

Du bäddas i hembygdens soliga famn
Där inga bekymmer skall trycka
Vid barndomens kyrka Du hunnit i hamn
Där Dina kära Din kulle skall smycka
Det är barndomens klockor som ringa
Och frid är den hälsning de bringa

58

Givmild och trofast var Du i livet
Tungt är idag att stå vid Din bår
Allt som var vackrast och bäst Du givit
Tacksamt vi tänker på flyktade år

59

Det suckar av vemod
då banden de brista
Det tar om vårt hjärta
då kära vi mista
Din blick har slocknat
Din röst har tystnat
Du funnit frid

60

Stilla och god har Du varit i livet
Stilla och tyst ifrån oss Du gick
Tack för all glädje Du skänkt oss

61

Ditt hjärta som klappat så varmt
för de Dina ögon som vakat och strålat så ömt
Har stannat och slocknat till sorg för oss alla
Men vad Du oss gjort skall aldrig bli glömt

62

Hur tomt det efter Dig har blivit
Det känns som solens ljus för oss gått ner
Ty ingen såsom Du har kärlek givit
Din plats kan aldrig fyllas mer

63

Du styrde, Du ställde,
Du ville oss väl
Du älskat oss alla
av hela Din själ

64

Stilla, så stilla Du käre nu slumrar
Borta från sjukdom och strid
Stor är vår saknad men dock vi Dig unnar
Vila i frid

65

Min älskade från våra ungdoms, år aldrig, aldrig mer Din hand
jag hålla får

66

Så vila i frid ty dagen är slut Ditt redbara hjärta har somnat
Din livsgärning lever, den sinar ej ut Fast handen i döden har
domnat Vi tacka för allt vad i livet Du skänkt För kärlek och
omsorg vad vackert Du tänkt Må klockorna ringa till vila

67

Hand i hand från ungdomsåren Vi troget vandrat med varann Vi
delat kärlek, hopp och frid Vi delat sjukdom, sorg och strid

68

Så har vi vandrat Du och jag i kärlek, hand i hand Så har
vi delat varje dag i våra drömmars land, Vår lycka var vår
rikedom, nu har Du gått, min hand är tom

69

Tack för allt Du oss har skänkt För oss Du strävat, på oss Du
tänkt Ditt goda hjärta, Ditt ljusa sinne Hos oss skall leva i
tacksamt minne

70

Vi hann ej säga Dig farväl ty döden kom så fort Men nu vi säga
Dig vårt tack vid evighetens port

71	Det fanns för oss alla ett rum i Ditt hjärta För alla utav oss Du gjorde Ditt allt Du deltog med oss i vår glädje och smärta Hav tack, lilla pappa, hav tack för allt	82	Stilla, så stilla gick solen ner Slut är den långa arbetsdagen Strålande ögat ej mer mot oss ler Hjälpande handen ej räcket mer Det ljusa och vackra förbliver
72	När krafterna ständigt domna Och ögat sin glans har mist så skönt att från allt få somna och vila finna till sist	83	Så ärligt och troget Du tjänat För mödorna aldrig Du vek Din blick var öppen och trofast Ditt hjärta det kände ej svek
73	Mor har räckt Dig handen Du har fattat den På den andra stranden Har ni mötts igen	84	Nu rösten har tystnat och handen som smekt har fallit så stilla ner Och kärlekens glimt, som i ögat lekt, har slocknat och tänds aldrig mer För allt vad Du var vill vi ödmjukt stå med händerna knäppta till bön Tack, älskade Make, min Pappa och vän, När livet är slut får vi mötas igen
74	Att finna varandra när livet är ungt att följas till ålderdoms dagar när livet är lätt när livet är tungt tillsammans med fröjd detta draga Var finns väl i livet för tvenne en lott som kan liknasvid denne	85	Tack, Make och Faderför allt vad Du varit Tack för den glädje i hemmet Du var Tack för de lyckliga åren som farit Tack för de minnen Du lämnade kvar
75	Sov gott, käre Far i gravens ro Hav tack för Din kärlek, Din möda och tro	86	Du var mitt allt mitt allt i evighet
76	Nu, käre Far, Du från oss farit Upp till en annan, bättre värld Vi tacka Dig för vad Du varit Vid hemmets lugna varma härd De vackra minnena av Dig Skall ständigt lysa på vår stig	87	Troget har Du alltid strävat Och för mödan aldrig bävat Tills Du inte kunde mer Ro vi unnar nu Ditt hjärta Då Du vilar ifrån smärta
77	Gud märker när stegen är tunga och trötta de älskades drag Han märker när krafterna sviker och hjärtat slår mattare slag Då öppnar han kärleksfullt famnen och låter dem somna i frid	88	En stund, ej dag gått fram, då jag Din huldhet ej försporde Men bort Du gick, och jag ej fick Dig löna, som jag borde
78	Tack Far, för de lyckliga åren För kärlekens manande bud För uppoffring ända till bären För trohet mot människor och Gud	89	Vi delat sjukdom, sorg och strid Vi delat hälsa, lycka, frid En gång vi delar samma grav Tack för allt som Du gav
79	Tom blir platsen i hemmets vå Tung blir vägen att ensam gå Tack käre make för de år som gått Tack käre Far för allt vi fått	90	En tröst i sorgen Gud oss ger Att Far nu slipper lida mer
80	Nu brustit har Ditt trogna varma hjärta Din kära röst för alltid tystnat har Du lämnat oss i sorg och smärta Men ljust och vackert står Ditt minne kvar	91	Ärlig och strävsam var Din vandring Stilla och fridsam gick Du bort
81	Älskade Pappa Make och Vän Vi står här med gråt och med saknad Spill inga tårar ,sa Du, när jag dör Det är inget att gråta för I minnet lever jag ju kvar Ingen kan dö som levat har Tänk er, som om jag tog en promenad Vi ses igen, inte nu, men om ett tag	92	När Mor gick bort, så ensam blev Din strid Nu käre Far har även Du fått frid

93

Du Make, Far, Morfar och gode vän En saknad så stor, vi fattar
ej än Att Du ej längre finns i familjens skara Din livskraft gick
så hastigt till ända Ej längre till oss Du kan återvända I vårt
minne vi kommer att Dig bevara

94

Hur vi ber och hur vi gråter, Pappa får vi aldrig åter Alltid nöjd
och glad Du var ,tröst och kärlek allt Du gav Men i vårt hjärta
vi harminnet av en älskad Far Givmildheten var Din stjärna,
godhet var Ditt hjärtas sång Hjälpsam så oändligt gärna ,minnet
lever, vi möts en gång

95

Kära Maka, sörj mig icke kära barn gråt ej mer Nu jag sluppit
undan mycket oro varav världen ger Mina dagar var utmättade
voro icke fler

96

Hand i hand från ungdomsdagar Vi trofast vandrat livet ut O
min käre, gode Make jag kan aldrig glömma Dig Dina händer
ligger stillamed en bruten ros uti Minuterna står stilla i den
sorg som drar förbi Så stilla Du somnade in från världen Soliga
minnen Du lämnade kvar Tårfyllda ögon Dig följa på färden
Tack för all kärlek och godhet Du gav

97

Många blev åren Du vandrade här Så trogen, så verksam i
tiden. Nu mättad av ålder förunnat Dig är Få njuta av eviga
friden. Tack lilla Pappa.